

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

§. III. Jesus Christus est perfectus noster amicus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

§. 3. *Jesus Christus est perfectus noster amicus.*

Vita humana infelix est illi, cui non arriserit fors, ut perfectum inveniat amicum, juxta effatum S. Augustini: *In quibuslibet rebus humani nihil est homini amicum, sine homine amico.* Nam cum ipsa plena sit amaritudinibus, quid eveniet illi, qui debet ipsas digerere solus, edquod amicum non habeat; qui illarum in se velit suscipere partem? cum ipsa exposita sit millenis calamitatibus, quanta ipsius erit miseria, qui caret amico porrigente sibi manum auxiliatricem, seque sustentantem? cum ipsa millenis obnoxia sit necessitatibus, unde sperare poterit solatium, qui solus est, & nescit amicum? & tandem cum maxima vitæ voluptas consistat in delectatione, quâ demulcetur cor humanum in amando, quem dulcorem gustare potest ille, qui caret amico, quem amet, & a quo ametur? quamobrem dirissima, quam antiquitus fulminabant, imprecatio hæc erat: *Nec amet, nec ametur ab ullo*; quo dicere voluerunt: miserimus sit miserorum omnium in terris.

Non est verus amicus in mundo. Verum si necessario oportet habere amicum perfectum, ut consolatus quis vivat ac beatus in terris, ubi inveniemus ipsum? erit nec in mundo & inter homines? Eheu! inter hos non

reperire est, nisi perfidias, fraudes, simulationes. Novi, nihil esse usitatius, quam audire nomen amici, omnes contestantur amicos se esse, idque conantur persuadere: sed imprimis verum est, quod dicitur: omnis homo mendax; nemo enim verus est amicus, etiam sui ipsius, cum verus amicus nil faciat mali amico suo; jam omnis homo, qui peccator est, peccando facit sibi ipsi malum infinitum; si igitur malus sit sibi ipsi, cui bonus erit?

Dicendum est de perfecto amico, quod modò diximus de luce. Infinita sunt falsa lumina in mundo, quæ non illuminant, sed obcecant potius homines; sed nonnisi una vera est Lux descendens de cælo ad illuminandum omnem hominem venientem in hunc mundum. Ità innumeri sunt falsi amici in mundo, qui omnes in se confidentes decipiunt; sed nonnisi unus verus & perfectus est amicus, qui descendit de cælo, ut amet nos verè, & ametur à nobis perfectissimâ amicitia. Tu solus, ô Jesu, verus noster & perfectus es amicus; declaras id non solum verbis, sed etiam operibus. Nam expectari quid posset in sincerissimo, intimo, fidelissimo, & generosissimo amico, quod non habeas in gradu eminentissimo

S. August.
epist. 121.
cap. 2.

Necessarium
est, habere
perfectum a-
micum in vita
præfenti.

Nonnisi unus
est verus ami-
cus, qui est Je-
sus Christus.

firmitate respectu nostri? elige ipsemet amicum perfectissimum, quem imaginari tibi poteris.

Omnes conditiones perfecti amici sunt in Jesu Christo.

Optarem amicum, qui nobilissimus foret & potentissimus: siquidem felicitatis non minima pars est, in amoribus esse alicui Monarchæ, nec minoris esse honoris pollere apud ipsum gratiã. Verum an majorem Jesu Christo agnoscis Monarcham? ipse declarat se amicum tuum, teque pro suo, si volueris, assumit specialiter dilecto. An tam sublimem repudies felicitatis sortem?

Sed optarem amicum, qui depositã suã magnificentiã redderet se mihi familiarem, qui adhereret mihi, quique paratus foret servire mihi in omnibus. Nonne vides, quod Jesus Christus depositis Majestatis suæ splendoribus, sese reddiderit tibi similem, quod descenderit de celo in terras quæsitum te, quod totum sese tuo devoverit servitio? quis amicorum unquam fecit quidquam ejusmodi?

Optarem amicum, qui amore me prosequeretur sincero & ex intimo profecto corde. An sincerior haberi possit amor eo, quo erga te afficitur Jesus? Ipse offert tibi cor suum totum apertum, ipse totus est tuus, tam vehemens amoris sui in te est sensus, ut ad liberandum te à tuis miseriis, illas omnes suscepe-

rit in se. Nonne hoc sit verum esse amicum?

Sed optarem amicum, quem sæpius videre possem, cum quo familiariter mihi liceret conversari, qui audiret me loquentem, & pro consolatione mea responderet mihi. Jesus Christus plura præstat in hoc, quàm desideras; potes videre ipsum continud, nunquam enim tibi abest; loquere ipsi familiariter sine intermissione, nil est, quod magis exoptat; respondebit tibi semper verbis cœlesti consolatione plenis.

Optarem amicum liberalem, qui obrueret me beneficiis, & hisce copiosis. An desiderare posses majorem, quàm illam Jesu Christi in te liberalitatem? ut verum fatear, non solum liberalis est, totus est prodigus in bonum tuum: siquidem elargitur tibi infinitos thesauros gratiarum suarum, meritorum, bonorum æternorum, nil habet, quod tuum non sit, cuncta tua solvit debita, emit & comparat tibi Regna æterna. Quid facit adhuc? seipsum dat tibi totum integrum. O Jesu perfectorum amicorum Phoenix! quomodo possibile est, omnium corda hominum non ardentem amare te?

Verum amicum optarem, qui sufferret me, measque supportaret infirmitates. Ah! quis unquam imaginari sibi potest pa-

Q99993

tien-

tientiam, quæ vel à longè accedat ad illam incomparabilis hujus amici? nobis solemne est, offendere ipsum sinè intermissione, & ipse ex instituto nunquam non requirit nos: ipse non exhibet nobis unquam, nisi bonum, & nos non afficimus ipsum quasi, nisi malo. O perfectum amicum, cui nunquam fuit, & nunquam erit similis in mundo!

Optarem amicum fidelem, sibi que commissi observantem secreti, cui concedere possem omnia ac intima cordis mei arcana, omni cum fiducia, quin unquam exin mihi quidquam accideret mali. Nonnisi Jesus Christus solus est, qui inviolabili hæc gloriari possit fidelitate. Inauditum est, revelasse ipsum unquam secretum sibi commissum; quinimò vult eos quoque quos suo substituit loco, ad recipiendum occultissima conscientiarum nostrarum arcana, perpetuum observare secretum, quod non violarent cum propriæ etiam jactura vitæ. O amicum fidelem fidelioem omnibus! omnia novit, & nihil revelat.

Admirabilis
familiaritas
Jesu Christi
cum amicis
suis.

Sed tandem optarem amicum, qui quandoque invisum me iret, domumque accederet meam, ac omnium negotiorum meorum suscipere curam, de quo affirmare possem: Integerimus est mihi amicus, cui con-

credere omnia possim mea; ipse totus est meus, & ego totus ipsius. Nonnè vides, quid fecerit Jesus Christus? non contentus invisere te sapientè ratione quâdam spirituali, nempe per inspirationes & consolationes internas in tuis fastidiis, per additionem roboris & animi in tuis infirmitatibus, accedit ipsemet in Persona domum tuam, quotiescunque volueris, ingreditur usque ad intima corporis & animæ tuæ penetralia in sancta Communione, afferens tibi secum omnes suos infinitos gratiarum & meritorum thesauros, hisque omnibus te locupletat: suum connectit cor cum corde tuo, suam implectit animam cum anima tua, & pretiosum suum commiscet sanguinem cum sanguine tuo, & divinum amorem suum cum amore tuo, & ex te & ex se nonnisi rem facit unicam, sicut duæ ceræ liquefactæ & invicem commixtæ, nonnisi uniceam conficiunt massam. Quare quemvis alium in mundo amicum, qui simile quid possit facere pro amico suo.

O Jesu, amice amicorum omnium perfectissime! quomodo possibile est, adhærere homines posse alteri cuiquam amico, quàm tibi in terris? Tu solus, qui perfecti amici geras titulum, mereris: si amare, est velle bene, tu nobis vis, nobisque facis
bona

Intimus amor
Jesu Christi
ergà amicos
suos.

bona infinita; si amare, est tangi commodis vel incommodis eorum, qui amantur, tu dicis, quòd, quando tangimur, tu tangeris & vulnereris in pupilla oculorum tuorum; si amare, est exponere se omnis generis laboribus, ja-cturis, periculis pro amicis suis, tu sacrificasti te totum pro nobis, usque ad savissimam & probrosissimam mortem crucis. Si amare denique est, velle se reddere infelicem, ut felices reddat amicos suos, non est miseriarum abyssus in mundo, cui te non immerferis, ad comparandam nobis beatitudinem æternam in possessione Regni tui.

Nimis quàm felices sumus, quòd Jesum Christum habeamus amicum.

O Jesu! quàm verus, quàm-que perfectus es amicus! ô Jesu quàm amas nos! an digni sumus tam perfecto amore? quid fecimus, ut ad hoc obstringeremur te? quid nostri tu indiges?

quid expectare potes à nobis præ æqua tam perfecti erga nos amoris gratitudine? & post hæc omnia, misera nostra corda adhuc ignava sunt in amando te. Nulla est nobis cura, ut cognoscamus te, siquidem vix est, qui cognoscat te, qui requirat te, qui solummodo cogitet de te. O stupiditas! ô insensibilitas! ô probrum ingratitude nostrarum!

Ignosce, ô bone Jesu! morior præ pudore & dolore, quòd non amaverim te hucusque ex toto corde meo. Sed ex hoc instanti protestor coram facie cæli & terræ, quòd velim amare te, amare te, & amare te unicè. Tu es & eris in æternum solus & unicus amicus meus; ego alium nolo habere in mundo amicum præter te, & eos, quos amari à me voles ex amore erga te.

ARGUMENTUM.

Jesus Christus est noster Medicus & noster Advocatus.

ARTICULUS IV.

FRamus ægroti, & omnes filii Adæ fauciati erant lethali-ter ferale illo ictu, quem receperunt in persona Proto-parentis sui à creatione mundi, ita ut totus orbis non esset nisi ingens Xenodochium, repletum ægrotis, sed ægritudine, quæ sanari non poterat ab ulla potentia hu-

mana. Ictus lethalis, quo peribant omnes, erat in ipsorum anima; sed spirituale hoc vulnus multas quoque pariebat infirmitates corporales, quibus torquebantur tota vitâ suâ. Ecce miserandum, in quem omnes redacti eramus, statum.

Quan-